

Vsakdanji maratoni

Mesec november nastopi zelo umirjeno, s praznikom spomina na tiste, ki jih ni več med nami. Za nami so tudi prve jesenske počitnice. Ljudje potrebujemo praznike in proste dneve, spokojnost, mir in počitek, da odložimo vsakdanje skrbi, prekinemo vsakodnevno rutino in se posvetimo tistim nam ljubim stvarim, za katere v delovnem in šolskem obdobju nimamo časa. Naše telo in um potrebujeta občasni daljši počitek, kot si ga vsako leto ob tem času vzame tudi narava.

Letos nas je že zadnje oktobrske dni presenetila z nizkimi temperaturami in nam podarila prvo snežno odejo. Obilne padavine vsako leto okrog prvega novembra v Sloveniji povzročijo številne poplave in mnoge nevšečnosti. Kot da bi nas narava vsako leto v tem času želela spomniti na svojo moč ter nas opozoriti na to, da se ustavimo in razmislimo, kaj je v življenju res pomembno.

Dež in sneg sta prestrašila mnoge tekače, ki so se zadnjo oktobrsko nedeljo odrekli teku na ljubljanskem maratonu. Sama sem kljub težkim vremenskim pogojem pretekla 10 km. To je bil moj prvi maraton in zagotovo si ga bom za vedno zapomnila; ne le po mrazu, dežju in snegu, temveč tudi po zmagoslavnem občutku, ko pritečeš skozi ciljno črto in veš, da ti je uspelo navkljub težkim vremenskim razmeram. Po zavedanju, da si vztrajal, čeprav si vmes že skoraj obupal; da si premagal samega sebe in opravil nov korak v svojem življenju. Ste bili tudi vi med tekači? Čestitam vsem mladim udeležencem, ki s tekom in športom nasploh skrbite za ohranjanje svoje kondicije in zdravja!

Taki in drugačni »maratoni« nas velikokrat čakajo tudi v vsakdanjem življenju; pri pouku v šoli, na športnih treningih, pri glasbenem udejstvovanju, učenju tujih jezikov, kakor tudi nasploh v mnogi večinah in vsakdanjih medsebojnih odnosih, ko moramo biti potrpežljivi, spoštljivi ... Tudi pri vsakdanjem delu se marsikdaj vprašamo: »Ali mi je res tega treba?« Marsikdaj nas mika skušnjava: »Mar bi raje sedel doma pred televizorjem?« Naveličamo se in obupujemo: »Saj nima smisla, saj ne bom nikoli zmogel!« Dejstvo pa je, da se vsaka pot začne s prvim korakom, kdor pa vztraja, se mu trud tudi poplača. V takih trenutkih je treba pomisliti le na to, kakšno zadovoljstvo nam prinese doseženi cilj. Veseli smo dobre ocene, ko obvladamo učno snov. Zmagoslaven je občutek, ko brezhibno izvedemo nastop in nam publika navdušeno zaploska ... To so občutki, ki jih doživimo, ker naš trud rodi sadove. Morda jih vedno ne vidimo takoj, a zagotovo pridejo.

Po prvih šolskih počitnicah vam vsem želim veliko novega zagona in vztrajnosti, prav tako pa, da bi tudi v jesenskih jutrih in dolgih zimskih večerih znali najti veliko lepega.

*dr. Romana Jordan,
slovenska poslanka v Evropskem parlamentu*